Lietas Nr. C29657516
Lietas arhīva Nr. C-0191-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2017.gada 18.maijā

Alūksnes rajona tiesa:
tiesnese A.Strupule
ar tiesas sēdes sekretāri M.Djominu,
piedaloties prasītājas Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles pilnvarotā pārstāvja Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" pārstāvim /pers. D/ un Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. E/,
atklātā tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, izskatīja civillietu ***Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles*** maza apmēra prasībā pret ***Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks"*** par naudas piedziņu un

konstatēja

Prasītājas pilnvarotā pārstāve Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" 2016.gada 21.novembrī cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju par naudas piedziņu.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 24.novembrī pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un civillietas ierosināšanu.

Pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas ierosinājuma, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]panta pirmo daļu, Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētāja 2017.gada 18.janvārī nolēmusi šo lietu nodot izskatīšanai Alūksnes rajona tiesai (lietas 62.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. G/ noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums un izsniegta polise 18/004/039847/13, uz kā pamata bijis apdrošināts dzīvoklis pēc adreses: /adrese A/ (turpmāk tekstā – Dzīvoklis). Polises darbības termiņš bijis no 12.11.2013. līdz 11.11.2014.

2014.gada 17.martā notikusi karstā ūdens noplūde dzīvokļa Nr./adrese/, sienas kanālā, kuras rezultātā saliets Dzīvoklis. Avārija notikusi sakarā ar cauruļvada vītnes savienojuma bojājumu ilgstošas korozijas ietekmē, par ko sastādīts attiecīgs akts.

Prasītāja apsekojusi Dzīvokli un pēc sastādītas tāmes izmaksājusi /pers. G/ apdrošināšanas atlīdzību 1272,88 EUR.

Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.pantu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim.

Dzīvojamo māju /adrese/, apsaimniekojot atbildētāja, kura pati piedalījusies akta sastādīšanā un konstatējusi, ka ūdens noplūde notikusi sakarā ar avāriju ēkas koplietošanas komunikācijās. Par ēkas koplietošanas komunikāciju uzturēšanu kārtībā bijusi atbildīga atbildētāja, un secināms, ka atbildētāja bezatbildīgi pildījusi savus pienākumus. Ūdens noplūdi varējis novērst, ja apsaimniekotāja regulāri būtu apsekojusi komunikācijas un veikusi nepieciešamos remontdarbus vai tehnisko apkopi.

No pušu sarakstes esot redzams, ka panākt vienošanos pārrunu ceļā neesot iespējams un zaudējums piedzenams caur tiesu.

Prasītāja no izmaksātās atlīdzības summas 1272,88 EUR par laika periodu no 21.08.2016. līdz 21.10.2016. aprēķinājusi likumiskos procentus.

Tā kā atbildētāja neesot segusi prasītājai zaudējumus labprātīgi, prasītāja, atbilstoši Sadarbības līguma Nr.01767-10-14A nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai, pilnvarojusi SIA "Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētājas iepriekš minētos zaudējumus tiesas ceļā, līdz ar ko prasītājai radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 121,00 EUR (fiksētā maksa 100,00 EUR + PVN 21% 21,00 EUR) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana utt.). Prasītāja uzskata, ka atbildētājas pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet arī zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas administrēšanu tiesvedības procesā. Minētie izdevumi esot arī prasītājas ar izmaksas lietas administrēšanu saistītie izdevumi, kas ir prasītājas zaudējums, nevis tiesāšanās izdevumi, kuriem piemērojamas civilprocesuālas likuma normas.

Prasītāja norādījusi, ka nav izmantojusi mediāciju pirms prasības celšanas tiesā, kā arī nevēlas to izmantot tiesvedības laikā.

Pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantu, Civillikuma 1587., 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779.pantu, Civilprocesa likuma 195., 250.[18], 250.[19], 250.[20]pantu, prasītāja lūdz tiesu:

1) piedzīt no atbildētājas par labu Akciju sabiedrībai "Seesam Insurance" Latvijas filiāle galveno parādu 1393,88 EUR un likumiskos procentus 12,53 EUR, kopā 1406,41 EUR;

2) piedzīt no atbildētājas par labu Akciju sabiedrībai "Seesam Insurance" Latvijas filiāle visus tiesas izdevumus, tajā skaitā, valsts nodevu 210,96 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR;

3) noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Parādsaistību summu ieskaitīt Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāle pārstāves Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) norēķinu kontā Nr./konta numurs/, AS "Swedbank".

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016.gada 27.decembrī saņemts atbildētājas rakstveida paskaidrojums (lietas 47.-52.lapa), kurā norādīts, ka prasību neatzīst, paskaidrojot, ka Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver dzīvojamai mājai, kā vides objektam izvirzīto prasību izpildes nodrošināšanu, par ko, pamatojoties uz Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 9.pantu, atbild dzīvojamās mājas īpašnieks. Tā kā atbildētāja neesot dzīvojamās mājas īpašnieks, tad viņu nevar uzskatīt par atbildētāju šajā lietā un prasība ir uzskatāma par nepamatotu un noraidāmu. Prasītājai esot jāvēršas ar prasījumu pret dzīvojamās mājas kopību. Pamatojoties uz likumu "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, prasītāja pārņemot apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izskatāmā lietā nav regresa prasījuma tiesības.

Norādīts, ka Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-255, Augstākā tiesa paudusi vispārēju nostāju, ka zaudējumu atlīdzības prasībai nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus - zaudējumu esamību, prettiesiski vainojamu darbību un cēlonisko sakarību.

Prasītāja neesot norādījusi, kādu tieši prettiesisku darbību atbildētāja ir veikusi, prasītāja norādot uz pieņēmumiem, taču nav konkrēti norādījusi, kuru normatīvo aktu atbildētāja ir pārkāpusi. Prasītāja prasības pieteikumā uzskaitījusi normatīvos aktus, taču nav norādījusi, kurus normatīvos aktus atbildētāja nav ievērojusi un uz kā pamata tiek uzturēta prasība.

Pamatojoties uz Civillikuma 1792.pantā minēto, atbildētāja norādījusi, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība. Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam esot jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvējis pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to (sk. Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.SKC-255; 2009.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-169; 2010.gada 24.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-234).

Norādīts, ka izskatāmajā lietā nav iesniegts neviens pierādījums, kas pamatotu tāmē norādīto un atlīdzināmās summas nepieciešamību. Tā kā tāmi nav parakstījis sertificēts būveksperts un lietā nav iesniegti pierādījumi, kas pamatotu tāmē iekļauto pozīciju pamatotību un nepieciešamību, zaudējuma apmērs ir nepamatots. Tā kā tāmi sastādījusi nekompetenta persona, atbildētājai nav pienākuma atlīdzināt prasītājas vieglprātīgi izmaksātu kompensāciju.

Atbildētājas ieskatā, tāmēs nevar iekļaut izdevumus, kas nav uzskatāmi par tiešiem izdevumiem, proti, darba alga nevar tikt uzskatīta par tādu izdevumu, kas ir neizbēgami nepieciešams, lai atjaunotu mantas stāvokli, jo izskatāmā lietā nav pierādījumi tam, ka prasītāja būtu algojusi kādu, lai veiktu remonta darbus. Gluži pretēji, izskatāmā lietā neesot strīds par to, ka prasītāja nav veikusi remonta darbus.

Atbildētājai neesot saprotams, kādēļ tāme ir sastādīta par remonta darbiem, kas veicami 36,00m^2 apmērā, jo kā redzams no lietā esošajiem materiāliem, saliešana nav notikusi 36,00m^2 apmērā.

Atbildētājai neesot arī skaidrs, kādēļ prasītāja izvēlējusies izmaksāt kompensāciju tieši tādā apmērā, kā norādīts sastādītajā tāmē, jo nekas neliecinot par to, ka tāmes sastādītājs būtu bijis kompetents to darīt. Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 29.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-332, norādījis, ka tāmi kā pierādījumu var izmantot tikai tad, kad tāmi ir sastādījis sertificēts būveksperts. Izskatāmā lietā nav pierādīts, ka tāmes sastādītājs būtu bijis eksperts izskatāmā jautājumā.

Norādīts, ka atbildētājai neesot skaidrs, kādēļ prasītāja ir cēlusi prasību tieši par 1393,88 EUR lielu zaudējumu nodarīšanu, jo iesniegtā tāmē atbildētāja šādu summu neatrod.

Atbildētāja norādījusi, ka nevēlas izmantot mediāciju.

Atbildētāja savus iebildumus pamatojusi ar Civilprocesa likuma 1., 9., 10., 56., 74., 93.pantu, Civillikuma 1., 1773.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 6. un 9.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 3. un 4.pantu.

Atbildētāja ir lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Ar Alūksnes rajona tiesas tiesneša 2017.gada 16.februāra lēmumu nolemts civillietu Nr.C29657516 izskatīt tiesas sēdē.

Prasītājas pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā prasības pieteikumā norādītajā veidā, papildus paskaidrojot, ka sastādītais akts par avāriju neesot apstrīdēts un neesot konstatēts, ka avārija būtu radusies kāda cita iemesla dēļ. Sastādīto tāmi esot pārbaudījuši apdrošināšanas sabiedrības speciālisti un tikusi izmaksāta iespējami mazākā atlīdzības summa. Slēdzot polises, speciālists novērtējot dzīvokļa tehnisko stāvokli, lai novērstu nepamatotas apdrošināšanas izmaksas.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis /pers. E/ tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja rakstiskajos paskaidrojumos minētos argumentus. Pārstāvis norādīja, ka neesot pamata piedzīt likumiskos procentus un šajā sakarā atsaucās uz judikatūru. Pārstāvis arī uzskatīja, ka lietas administrēšanas izdevumi 121,00 EUR neesot ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Uzklausījusi prasītājas pārstāvja un atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

2013.gada 5.novembrī starp prasītāju, kā apdrošinātāju, un /pers. G/, kā apdrošinājuma ņēmēju, noslēgta Privātpersonu īpašuma apdrošināšanas polise Nr.18/004/039847/13, saskaņā ar kuru apdrošināts dzīvoklis /adrese/. Apdrošināšanas periods noteikts no 2013.gada 12.novembra līdz 2014.gada 11.novembrim (lietas 25.-26.lapa).

Apdrošināšanas līguma darbības laikā - 2014.gada 17.martā, sakarā ar karstā ūdens noplūdi dzīvokļa /adrese B/, sienas kanālā, notikusi apdrošinātā dzīvokļa /adrese C/, nopludināšana. Minēto apliecina AS "Rīgas siltums" pārstāvja, piedaloties atbildētājas pārstāvim, 2014.gada 18.martā sastādītais Akts par avārijas izmeklēšanu, kurā konstatēts, ka notikusi karstā ūdens noplūde, kā rezultātā bojāti dzīvokļi Nr.24, Nr.23, Nr.21, Nr.18. Cēlonis – cinkotā tērauda cauruļvada DN25 vītņu savienojuma garās vītnes bojājumi ilgstošas korozijas ietekmē. Konstatēti šādi bojājumi: dzīvokļa Nr.24 gaitenis – griestu tapešu samirkšana ~ 1,5m^2; tualete – griestu tapešu samirkšana ~ 1m^2; vannas istaba – griestu un sienu krāsojuma samirkšana ~ 2m^2; istaba ~ 17m^2 – griestu un sienu krāsojuma samirkšana ~ 0,5m^2; istaba ~15m^2 – griestu tapešu samirkšana ~ 1,5m^2; sienu tapešu samirkšana ~ 1,5m^2; grīdas lamināta, parketa samirkšana (akta kopija lietas 28.-29.lapā).

No lietas 30.lapā esošās Īpašuma apskates akta kopijas, redzams, ka prasītāja 18.03.2014. veikusi īpašuma /adrese/, apskati un konstatējusi bojājumus:

1. koridors (1.plānā) – griesti ~5m^2(tapetes), sienas ~3m^2 (krāsotas);
2. tualete (3.plānā) ~ griesti 1m^2 (tapetes), sienas ~3m^2 (tapetes);
3. vannas istaba (4.plānā) ~ griesti 2m^2 (krāsoti), ~ sienas 2m^2 (krāsotas);
4. istaba (6.plānā) ~ griesti 1m^2 (krāsoti), ~ sienas 1m^2 (tapetes);
5. istaba (7.plānā) ~ griesti 1m^2 (tapetes), ~ sienas 2m^2 (tapetes).

Īpašuma bojājumu cēlonis: ūdens noplūde no augšējiem kaimiņiem, stāvvada plīsums.

Lietas 31.lapā atrodas nekustamā īpašuma /adrese C/, plāns.

Lietas 32.-35.lapā atrodas AS "Seesam Insurance" Latvijas filiāles 25.03.2014. tāmes Nr.S-25032014-18-14-0064 kopija, no kā redzams, ka prasītāja aprēķinājusi kopējo zaudējumu summu 1272,88 EUR (zaudējumi 1422,88 EUR – pašrisks 150,00 EUR).

No lietas 36.lapā esošā maksājumu uzdevuma Nr.|14-104024 redzams, ka prasītāja 31.03.2014. veikusi pārskaitījumu uz /pers. G/ norēķinu kontu 1272,88 EUR apmērā, maksājuma mērķis – atlīdzība lietā Nr.18-14-0064 (14-16715).

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja veic daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu un pārvaldīšanu.

2016.gada 21.jūlijā prasītāja ar Pretenzijas vēstuli par zaudējumu atlīdzību ir griezusies pie atbildētājas, lūdzot atlīdzināt radušos zaudējumus (lietas 37.-38.lapa).

Atbildētāja zaudējumu atlīdzināt ir atteikusies, norādot, ka nav vainojama zaudējumu nodarīšanā (lietas 39.-40.lapa).

Lietas 41.lapā atrodas Paziņojums par zaudējumu atmaksu, no kura redzams, ka prasītāja atkārtoti ir lūgusi atlīdzināt zaudējumus, brīdinot, ja parādsaistības norādītajā termiņā netiks apmaksātas, pret atbildētāju tiks celta prasība tiesā par parāda summas, likumisko procentu, zaudējumu un tiesas izdevumu piedziņu.

No minētā izriet, ka pušu starpā pastāv strīds par to, vai atbildētājai ir tiesisks pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus, kas tai radušies sakarā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu appludinātā dzīvokļa īpašniecei.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētājas argumentu, ka viņa nav atbildīga par nodarītajiem zaudējumiem, jo, saskaņā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 9.pantu, par to atbild dzīvojamās mājas īpašnieks.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus, t.sk., piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu. Atbilstoši minētā likuma 13.panta pirmajā daļā noteiktajam - dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No minētajām tiesību normām izriet dzīvokļu īpašnieku pienākums rūpēties par savu dzīvokļa un kopīpašumā esošās mājas daļas lietošanas īpašību saglabāšanu, uzliekot pienākumu dzīvokļu īpašniekiem noslēgt pārvaldīšanas līgumu.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu. Līdz ar to pēc būtības apsaimniekošanas līgums uzskatāms par pilnvarojumu Civillikuma 2289.panta izpratnē, kad viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs - šajā gadījumā dzīvojamās mājas pārvaldnieks) uzņēmusies izpildīt otrai (pilnvarotājam, uzdevuma devējam - šajā gadījumā dzīvokļa īpašniekam) zināmu uzdevumu, proti, uzturēt un apsaimniekot dzīvojamo māju, savukārt dzīvokļa īpašnieks samaksāt par to.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants paredz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas obligāti veicamās un citas pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar minētā panta otrās daļas pirmā punkta d) apakšpunktu dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, t.sk., dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības.

No minētās likuma normas secināms, ka dzīvojamās mājas kopējo komunikāciju, tostarp cauruļu un stāvvadu, tehniskā apsekošana, apkope un kārtējais remonts ietilpst pārvaldnieka –konkrētajā gadījumā atbildētāja - pienākumos, bet to atjaunošanai vai nomaiņai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktam tiek izmantoti mājas īpašnieka (visu dzīvokļu īpašnieku) šo uzdevumu izpildei veiktie maksājumi.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā likumdevējs noteicis, ka [..] dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām) ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa.

Lietā nav strīda par to, ka cauruļvada vītnes savienojums ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa, kā arī par to, ka atbildētājai uzdots pienākums to pārvaldīt.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punkta noteikumiem, atbildētājai, kā dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotājam, jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, nodrošinot dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Tiesas ieskatā atbildētājai, kā apsaimniekotājam, bija pienākums noskaidrot attiecīgā bojājuma faktisko cēloni. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus tam, ka bojājums radies neatkarīgi no atbildētājas kā apsaimniekotāja pienākumu izpildes, līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka atbildētāja ir veikusi visas nepieciešamās darbības kanalizācijas stāvvada funkcionalitātes nodrošināšanai.

Tiesa secina, ka cauruļvada vītnes savienojuma bojājums, kā tas norādīts 2014.gada 18.marta Aktā par avārijas izmeklēšanu, ir cēloniskā sakarā ar applūšanu un zaudējumu nodarīšanu.

Atbildētājas 2016.gada 18.augusta vēstulē Nr.13-1a/43427 par atteikumu atlīdzināt zaudējumus norādīts, ka dzīvojamās mājas /adrese/, komunikāciju ekspluatācijas termiņš karstā ūdens noplūdes dienā (2014.gada 17.martā) bija beidzies (lietas 39.-40.lapa).

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 3.punkts noteic, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā pārbaudē. Pārbaudes faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Tiesa konstatē, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja būtu veikusi stāvvadu apsekošanu vai remontu pirms noplūdes, kas būtu reģistrēti apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Atbildētāja apstrīd dzīvokļa īpašumam nodarīto bojājumu apjomu un prasītājas izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības pamatotību. Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka prasītāja neesot iesniegusi tiesai pierādījumus, kas pamatotu tāmē norādīto un atlīdzinātās summas nepieciešamību. Tāmi neesot parakstījis sertificēts būveksperts un lietā neesot iesniegti pierādījumi, kas pamatotu tāmē iekļauto pozīciju pamatotību un nepieciešamību.

Atbildētāja, apstrīdot prasītājas veikto zaudējumu aprēķinu, nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķinā norādītās remontdarbu izmaksas, tāpēc tiesa ņem vērā prasītājas iesniegtās ziņas.

Tiesa secina, ka ir guvis apstiprinājumu fakts par apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanu un atbildētājas pienākumu atlīdzināt prasītājai izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību.

Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pants noteic, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus. Savukārt, atbilstoši minētā likuma 40.panta pirmajai daļai, apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Tiesa atzīst, ka ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem ir konstatējamas atbildētājas prettiesiskas bezdarbības sekas, jo noplūdi varēja novērst, ja atbildētāja būtu regulāri apsekojusi un veikusi nepieciešamos remontdarbus vai tehnisko apkopi, nodrošinot to, ka no atbildētājas atbildības robežās esošās iekārtas nenoplūst ūdens. Tiesa nevar apšaubīt AS "Rīgas siltums", piedaloties atbildētājai, sastādīto aktu, kas apstiprina, ka 2014.gada 17.martā appludināšana notikusi cinkotā tērauda cauruļvada DN25 vītņu savienojuma garās vītnes bojājumu dēļ. Arī pārējie iesniegtie pierādījumi liecina, ka prasība celta pamatoti.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, savukārt, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tā kā tiesa atzīst, ka atbildētāja ir nodarījusi prasītājai zaudējumus, prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1272,88 EUR apmērā.

Lietas 14.lapā atrodas starp prasītāju un SIA "Julianus Inkasso Latvija" noslēgtā Sadarbības līguma Nr.01767-10-14A izraksta kopija, no kā redzams, ka Pasūtītājs (prasītāja) uzdod, bet Julianus (SIA "Julianus Inkasso Latvija") apņemas atbilstoši šā Līguma nosacījumiem, sniegt Pasūtītājam (prasītājai) pakalpojumus, kas ir saistīti ar kredītinformācijas nodrošināšanu un Pasūtītāja (prasītājas) Debitoru parādu piedziņu, pārvaldīšanu un regresu atgūšanu.

Lietas 23.lapā atrodas faktūrrēķina Nr.18760 kopija, bet lietas 24.lapā atrodas maksājuma uzdevums Nr.|16-306448 par 1210,00 EUR samaksu, tajā skaitā, par 121,00 EUR (100,00 EUR + 21,00 EUR PVN) samaksu konkrētajā lietā.

No Civillikuma 1779.panta izriet, ka atbildētājas pienākums ir atlīdzināt visus zaudējumus, t.sk. izdevumus, kas radušies ar izmaksu lietas administrēšanu. Līdz ar to zaudējumu summā ir iekļaujami arī lietas administrēšanas izdevumi 121,00 EUR apmērā.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus 12,53 EUR apmērā. Likumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 2016.gada 21.augusta līdz 2016.gada 21.oktobrim par 60 kavētām dienām.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Konkrētajā gadījumā prasītāja ir cēlusi prasību par zaudējumu atlīdzību. Līdz ar to tiesai nav šaubu, ka pušu starpā nav noslēgts tiesisks darījums. Tādējādi pienākums maksāt procentus neizriet no tiesiska darījuma.

Civillikuma 1759.panta pirmajā punktā ir noteikts, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā strīds nav par parāda, bet par zaudējumu piedziņu. Bez tam starp pusēm pastāv strīds, vai atbildētājai ir tiesisks pienākums atlīdzināt zaudējumus.

Līdz ar to līdz strīda izšķiršanai nav nekāda tiesiska pamata uzskatīt, ka atbildētājai jau būtu iestājies samaksas pienākums. Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, tiesa ņem vērā judikatūru. Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma pienākums. Judikatūrā, kas izveidojusies, iztulkojot tiesību normas par procentu saistības izcelšanos, atzīts, ka, pastāvot starp pusēm strīdam par maksājamo naudas summu, Civillikuma 1759.panta 1.punkts nav piemērojams *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 4.marta spriedumu lietā Nr.SKC-40/2016).*

Tiesa ņem vērā arī to, ka apdrošināšanas gadījums ir iestājies 2014.gada 17.martā, bet prasība par zaudējumu atlīdzību ir celta 2016.gada 21.novembrī, t.i. pēc vairāk nekā diviem gadiem. Prasītāja pati nav ilgstošā laika periodā veikusi pasākumus savu aizskarto tiesību aizsardzībai.

Līdz ar to prasība daļā par likumisko procentu piedziņu 12,53 EUR apmērā ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa uzskata, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas 1393,88 EUR par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnai izpildei, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasība ir apmierināta 1393,88 EUR apmērā. Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami samaksātie tiesas izdevumi: valsts nodeva 209,08 EUR apmērā (15% no 1393,88 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā (lietas 12., 13.lapa – maksājuma uzdevumi), kopā 213,78 EUR.

Prasītāja pie prasības iesniegšanas samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu, faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 6,22 EUR (izziņa lietas 3.lapā). Starpība starp nomaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu, un faktiskajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem ir 1,52 EUR, kas, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, piedzenama no atbildētājas valsts labā.

Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 42., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[26], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

Daļēji apmierināt Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles maza apmēra prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Piedzīt no ***Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks"*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese D/) par labu ***Akciju sabiedrībai "Seesam Insurance" Latvijas filiāle*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese E/) zaudējumus 1393,88 EUR (viens tūkstotis trīs simti deviņdesmit trīs *euro* un 88 centus) un tiesas izdevumus 213,78 EUR (divi simti trīspadsmit *euro* un 78 centus), pavisam kopā 1607,66 EUR (viens tūkstotis seši simti septiņus *euro* un 66 centus).

Piespriestās summas ieskaitīt Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāle pārstāves Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) norēķinu kontā Nr./konta numurs/, AS "Swedbank".

Noraidīt Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles prasību daļā par 12,53 EUR (divpadsmit *euro* un 53 centu) piedziņu.

Atzīt Akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles tiesības saņemt no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" likumiskos 6% (sešus procentus) no simta gadā - no pamatparāda summas 1393,88 EUR (viens tūkstotis trīs simti deviņdesmit trīs *euro* un 88 centiem) par laiku no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteiktos procentu ierobežojumus.

Piedzīt no ***Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks"*** (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese F/) **valsts labā** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,52 EUR (vienu *euro* un 52 centus), kas iemaksājami: saņēmējs: Tiesu administrācija: Antonijas iela 6, Rīga; NMR 90001672316; saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22; konta Nr./konta numurs/; maksājuma mērķis – (kods 21499) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, civillietas Nr.C29657516.

Darīt zināmu ***Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks"***, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 1,52 EUR samaksu apliecinošie dokumenti iesniedzami/atsūtāmi Alūksnes rajona tiesas kancelejai.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas

tiesvedības ierosināšanas pamatiem, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Alūksnes rajona tiesā.

Noteikt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laiku pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesnese A.Strupule